

Kattestrofer fra en veranda

Nina Yndesdal (47) har en pus-sig lidenskap. Hun tar vare på og omplasserer bortkomne katter. All fritid og et betydelig antall kroner tatt fra egen lomme, går med. - Det er mange katter som blir offer for menneskers uforstand. For meg er det å hjelpe dem til å finne et nytt hjem, blitt en livsstil.

I Kirkeveien på Slattum er det et blått hus, med noen mennesker og flere titalls katter. En smilende kvinne tar kvitrende i mot. Nina I. Yndesdal er glad for å få litt oppmerksomhet; ikke om seg selv, men om katters kår.

- Det er fint at du kommer nå, for morgenen er veldig hektisk her med mating og stell av kattene - pluss rengjøring. Nina blir myk i både blick og stemme når kattene hennes omtales.

Vi påpeker de landlige omgivelsene. Ninas hjelpesenter for katter er et godt sted å være. - Ja, av og til går jeg tur ned i dalen her, blant det høye gresset, sammen med alle kattene. De følger etter meg som perler på en snor. Mannen min filmet det en gang. Det ser nok litt snålt ut, ler Nina.

Sommerens kattepine

Akkurat nå har Nina ekstra mange katter. 16 kattunger og 20 voksne katter, pluss en del som har mer og mindre fast tilhold her. Sommeren er dessverre høysesong for dumping av katter, med andre ord lavsesong for etisk sans og respekt for liv.

En kattebrakke med luftegård og utstyrt med blant annet TV (!) er første stopp på den romslige tomte til familien Yndesdal. - Det er viktig å venne dem til litt lyder, så de ikke blir redde, forklarer Nina og skrur av såpeoperaen som har vært lydmessig bakteppe for de små pelsklumpene (les: kattungene) som akkurat har kommet til Nina og foreløpig holdes i bur. - Her holder kattene til de har blitt akklimatisert og jeg tør å slippe dem ut. Ved siden av omplasseringskattene har jeg noen katter i pensjon også, sier Nina og peker på en staselig skogskatt som er på "feriekoloni". Den bor midt i Oslo og ser ut til å nyte den landlige lufta der den strekker seg dovent i sola.

Skippern er spesiell

Nina har delt huset i to. Nå beveger vi oss inn i den delen som er kun for mennesker. Ja, og så Skippern da. Denne hannkatten er litt spesiell, og er langt mer glad i mennesker enn i andre katter. Den ligger på et pledd i lenestolen og stryker seg mot hånden vår.

- Den ble funnet, svært forkommen, på Åneby. Skippern hadde egentlig gitt opp livet, men finneren tok den til dyrlegen og så havnet den her. Skippern er ikke billedskjønn, men fantastisk kjælen og med personlighet, sier Nina med utilslørt omsorg i stemmen. Hun anslår at Skippern er 3-4 år.

En dyr(e)hobby

Kattene som kommer til Nina for omplassering, er enten funnet ute eller er levert til avliving. - Jeg samarbeider med veterinær Jamne på dyreklinikken, med dyrebeskyttelsen og med Katter i Nød, som er drevet av Gitta Schubert på Gjelleråsen.

- Det første jeg gjør med katter jeg får hit, er å ta dem til veterinæren. Jeg har nærmest klippekort på Slattum dyreklinikk. Er de gamle nok, steriliserer/kastrerer jeg dem og øremerker dem. Dette koster selvsagt. - Jeg får ikke noe offentlig støtte, slik at mesteparten tar jeg av egen lomme.

De som overtar kattene betaler imidlertid litt for øremerking og steriliseringen som Nina har utført på de nye kjæledyrene deres. - De betaler halvparten av hva dette i realiteten koster, sier Nina. Det er med andre ord et gedigent underskuddsforetak hun driver.

- Selv om jeg får en del tørrfor fra dyrebeskyttelsen og jeg har flere andre gode hjelpere, er det store utgifter til annen kattemat og sand, påpeker Nina. Kattebrakken hun har kjøpt har heller ikke vært gratis, men er tross alt en engangsutgift.

Kilde: Varingen 06.08.04